

Měsícsvit 02

Rozhovor quiritského otroka Serva a slověnské otrokyně Maliny o osudu těch, co se pokusili utéct z područí Kirunů.

Servus

“Vždycky se najdou tací, co se s tím nikdy nesmíří. Ale kolik jich uteklo ti nemůžu říct.”

Malina

“Proč ne?”

Servus

“Protože co já pamatuju tak se to nepodařilo nikomu. Těch pár, co se rozhodlo vzít osud do vlastních rukou a zjistit, jestli bohové stojí na jejich straně, přišli na to, že asi ne.

Takže jednou za čas to někdo zkusí. Už to tady prostě nezvládá a tak uteče. Když se dostane až za hranici města, má štěstí. Ti co ho nakonec dostanou mu dopřejí rychlou smrt jako uznání. Tedy to říkají oni nahlas. Z toho, co člověk zaslechne potom, se to podobá spíše štvanci na zajíce...”

Malina

“Co se jim stalo?”

Servus

“Vždycky to dopadne stejně . . . hlava naražená na kůlu.”

Malina

“Svarogu buď s námi.”

Servus

“Ten tvůj bůžek ti tu nepomůže. Prostě dělej co máš a drž hlavu při zemi, tak jako já. Klidně se utěšuj myšlenkou na svobodu, ale u Tutatise nic neplánuj. Jak ti přijdou na to, že chystáš něco nekalého, některý z nich ti rádi věnujou pořádný množství času, aby z tebe udělali výstrahu pro ostatní, co by snad chtěli taky utíkat.”

Malina

“Jak to myslíš výstrahu?”

Servus

“Tys ještě neslyšel o Lévovi? Nikdo ti o něm fakt ještě nevyprávěl?”

Malina

"Nee."

Servus

"Ne? Tak to se posad', já tě zasvětim. Léva se nikdy nesmířil s tím, že v tomhle bohy zapomenutým místě chcípne. Co o něm musíš vědět je, že byl docela chytrý a hlavně vopatrný. Já bych řek, že k jeho smůle až moc. Rozhodl se, že na rozdíl od těch ostatních, co utíkali hlava nehlava, to pořádně promyslí a naplánuje. Že tomu jako „věnuje dostatek času a neunáhí se“. Teda, tak to říkával. Já si ale osobně myslím, že plánoval, až přeplánoval."

Malina

"A jak chtěl teda utéct?"

Servus

"To nevím, ale řek bych, že mu to prostě trvalo moc dlouho, protože o jeho plánu postupně vědělo čím dál tím víc lidí. Až mu na to nakonec jednoho dne došli i ti, kteří na to přijít neměli. K jeho smůle to byla zrovna skupinka takovejch, co se rádi pobaví a každý otrok má pro ně cenu akorát na to pobavení."

Malina

"Já to asi nechci slyšet..."

Servus

"Počkej, počkej, teď přijde to nejdůležitější. Rozhodli se, že ukážou všem, co udělají s někým, kdo se je snaží přechytračit. Nejdřív mu za to, že je okrádal o zásoby, strhali všechny nehty na rukách, hezky jeden po druhým a to pěkně pomalinku. Pak se přesunuli k nohám. To prý za to, že chtěl utéct. Nechali ho pozvolna krváčet a hnít na sluníčku. To hlavní ale mělo teprve přijít. Ve chvíli, kdy do něj hmyz pomalu začal klást vajíčka a vrtat si cestičky skrz jeho tělo a jeho mysl byla už napůl pryč, tak ho vzali a trup mu pevně připevnili k dřevěnému kůlu, zaraženému pěkně hluboko v zemi. Každou z jeho končetin si pak navázali k opasku... Zahrabali kopytama a tryskem se rozjeli každé k jedné světové straně... No a z milého Lévy najednou bylo pět malejch. Hele jsi nějak zezelenala."

Malina

(Zvuk dávení)

Servus

"No tebe to nějak vzalo. Kdyby ses chtěl na Lévu podívat, tak je to tamhle těch pět kopí vedle strážní věže. Ale moc bych to neriskoval, aby to nevypadalo, že chceš taky utýct."

Otrokář

“Hej!” (zvuk biče)

Servus

“Rychle, zpátky do práce”